

Samling af Afgørelser

Sag C-558/16

Sag anlagt af Doris Margret Lisette Mahnkopf

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kammergericht Berlin)

»Præjudiciel forelæggelse – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – forordning (EU) nr. 650/2012 – arv og europæisk arvebevis – anvendelsesområde – mulighed for at registrere den efterlevende ægtefælles andel i det europæiske arvebevis«

Sammendrag – Domstolens dom (Anden Afdeling) af 1. marts 2018

Retligt samarbejde i civile sager — kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og indførelse af et europæisk arvebevis — forordning nr. 650/2012 — anvendelsesområde — national bestemmelse, der i tilfælde af en af ægtefællernes død foreskriver en standardudkligning af formueforøgelsen ved forhøjelse af den efterlevende ægtefælles arvelod — omfattet

(Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 650/2012, art. 1, stk. 1)

Artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis skal fortolkes således, at en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, der i tilfælde af en af ægtefællernes død foreskriver en standardudkligning af formueforøgelsen ved forhøjelse af den efterlevende ægtefælles arvelod, er omfattet af forordningens anvendelsesområde.

§ 1371, stk. 1, i Bürgerliches Gesetzbuch (borgerlig lovbog, herefter »BGB«) er affattet således: »Såfremt formueforholdet mellem ægtefæller ophører som følge af en af ægtefællernes død, fordeles formueforøgelsen, idet den efterlevende ægtefælles legale arvelod forhøjes med en fjerdedel af arven, i hvilken forbindelse det er uden betydning, om ægtefællerne konkret har opnået en formueforøgelse.«

Som generaladvokaten har anført i punkt 78 og 93 i sit forslag til afgørelse, vedrører BGB's § 1371, stk. 1, ifølge de oplysninger, der er forelagt Domstolen, ikke fordelingen af formuegoderne mellem ægtefællerne, men spørgsmålet om den efterlevende ægtefælles rettigheder til ejendele, der allerede indgår i boet. Under disse omstændigheder synes bestemmelsens hovedformål ikke at være fordelingen af formuen eller opløsningen af formueforholdet mellem ægtefællerne, men snarere at fastlægge den andel af arven, der skal tildeles den efterlevende ægtefælle i forhold til andre arvinger. En sådan bestemmelse vedrører således primært arven efter den afdøde ægtefælle og ikke formueforholdet mellem ægtefæller. Følgelig vedrører en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede arvesagen i forhold til forordning nr. 650/2012.

Endelig bemærkes, at som generaladvokaten ligeledes har anført i bl.a. punkt 102 i forslaget til afgørelse, vil en arveretlig kvalificering af den efterlevende ægtefælles andel i boet i henhold til en national bestemmelse som BGB's § 1371, stk. 1, give mulighed for at registrere oplysningerne vedrørende denne andel i det europæiske arvebevis med alle de retsvirkninger, der er anført i artikel 69 forordning nr. 650/2012. Det må derfor fastslås, at gennemførelsen af formålene med det europæiske arvebevis ville blive vanskeliggjort betydeligt i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvis det pågældende bevis ikke indeholdt fuldstændige oplysninger om den efterlevende ægtefælles rettigheder vedrørende arvemassen.

(jf. præmis 18, 40 og 42-44 samt domskonkl.)